

3. Direktiivi 2011/7 artikli 2 punkti 8

tuleb tõlgendada nii, et

arvel või samaväärsel maksetaotlusel esitatud käibemaksusumma arvessevõtmine selles sättes määratletud „makstavas summas“ ei sõltu sellest, kas maksukohustuslane on maksmisega hilinemise ajaks selle summa juba riigikassasse tasunud.

(¹) ELT C 53, 15.2.2021.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 20. oktoobri 2022. aasta otsus (Bundesarbeitsgerichti eelotsusetaotlus – Saksamaa) – ROI Land Investments Ltd. versus FD

(Kohtuasi C-604/20) (¹)

(Eelotsusetaotlus – Õigusalane koostöö tsiviilasjades – Määrus (EL) nr 1215/2012 – Artikkel 6 – Kostja, kelle alaline elu- või asukoht ei ole üheski liikmesriigis – Artikkel 17 – Kohtualluvus tarbijalepingute puhul – Mõiste „majandustegevus või kutseala“ – Artikkel 21 – Kohtualluvus töölepingute puhul – Mõiste „tööandja“ – Alluvussuhe – Määrus (EÜ) nr 593/2008 – Kohaldatav õigus – Artikkel 6 – Individuaalne tööleping – Töötaja ja sellise kolmanda äriühingu vahel sõlmitud tagatisleping, kes tagab tööandja kohustuste täitmise vastava töötaja ees)

(2022/C 472/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesarbeitsgericht

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: ROI Land Investments Ltd.

Vastustaja kassatsioonimenetluses: FD

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 21 lõike 1 punkti b alapunkti i ja lõiget 2

tuleb tõlgendada nii, et

töötaja võib esitada hagi selle paiga kohtusse, kus või kust kohast ta viimati tavaliselt töötas, isiku vastu, kelle alaline elu- või asukoht võib, kuid ei pruugi olla liikmesriigis ja kellega teda formaalselt ei seo tööleping, kuid kes vastutab tagatislepingu kohaselt, millest kolmanda isikuga töölepingu sõlmimine sõltus, otseselt töötaja ees kolmanda isiku kohustuste täitmise eest, tingimusel et töötaja on selle isikuga alluvussuhtes.

2. Määruse nr 1215/2012 artikli 6 lõiget 1

tuleb tõlgendada nii, et

selle määruse artikli 21 lõike 2 kohaldamise reservatsioon välistab selle, et liikmesriigi kohus võib tugineda selle riigi kohtualluvust käsitlevatele õigusnormidele, kui asjaomase artikli 21 lõike 2 kohaldamise tingimused on täidetud, isegi kui need õigusnormid on töötajale soodsamad. Seevastu juhul, kui ei nimetatud artikli 21 lõike 2 ega artikli 6 lõikes 1 loetletud muu sätte kohaldamise tingimused ei ole täidetud, on sellel kohtul viimati nimetatud sätte alusel õigus kohaldada neid eeskirju kohtualluvuse kindlaksmääramiseks.

3. Määruse nr 1215/2012 artikli 17 lõiget 1 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määruse (EÜ) nr 593/2008 lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta (Rooma I) artikli 6 lõiget 1

tuleb tõlgendada nii, et

mõiste „majandustegevus või kutseala“ hõlmab mitte ainult ettevõtjana tegutsemist, vaid ka töötamist. Lisaks ei ole leping, mille on sõlminud töötaja ja kolmas isik, kes ei ole töölepingus nimetatud tööandja, ning mille kohaselt on kolmas isik otseselt töötaja ees vastutav töölepingust tulenevate tööandja kohustuste täitmise eest, väljaspool igasugust majandustegevust või kutseala ja vastavaid eesmärgesid ning nendest sõltumatult sõlmitud leping.

⁽¹⁾ ELT C 44, 8.2.2021.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 27. oktoobri 2022. aasta otsus (Kammergericht Berliini eelotsusetaotlus – Saksamaa) – DB Station & Service AG versus ODEG Ostdeutsche Eisenbahn GmbH

(Kohtuasi C-721/20) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Raudteetransport – ELTL artikkel 102 – Turgu valitseva seisundi kuritarvitamine – Direktiiv 2001/14/EÜ – Juurdepääs raudteetaristule – Artikkel 30 – Raudtee reguleeriv asutus – Taristu kasutustasude kontroll – Liikmesriigi kohtud – Tasude kontrollimine konkurentsioiguse seisukohast – Pädevuse jaotus reguleeriva asutuse ja liikmesriigi kohtute vahel)

(2022/C 472/08)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Kammergericht Berlin

Põhikohtuasja pooled

Hageja: DB Station & Service AG

Kostja: ODEG Ostdeutsche Eisenbahn GmbH

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. veebruari 2001. aasta direktiivi 2001/14/EÜ raudtee infrastruktuuri läbilaskevõime jaotamise ja tasude kehtestamise kohta raudtee infrastruktuuri kasutamise eest (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta direktiiviga 2007/58/EÜ) artiklit 30

tuleb tõlgendada nii, et

sellega ei ole vastuolus see, kui liikmesriigi kohtud kohaldavad ELTL artiklit 102 ja samal ajal riigisisest konkurentsioigust selleks, et lahendada nõue tagastada taristu kasutustasud, kuid seda siiski tingimusel, et pädev reguleeriv asutus on enne teinud otsuse kõnealuste kasutustasude õiguspärasuse kohta. Sellega seoses on kohtutel lojaalse koostöö kohustus ning nad on kohustatud selle asutuse otsuseid hindamiselemendina arvesse võtma ja põhjendama oma otsuseid lähtuvalt kõigist neile esitatud toimiku materjalidest.

⁽¹⁾ ELT C 88, 15.3.2021.